

chiesa pei cristiani-ariani; ecco alcuni tratti importanti di una lettera di s. Ambrogio medesimo scritta a Marcellina sua sorella.

» Nec jam Portiana, hoc est, extramurana basilica petebatur (da Valentiniano, da Giustina e dai seguaci di Ario) sed basilica nova, hoc est intramurana, quae major est (dunque questi due imperatori e gli ariani da essi protetti non si accontentavano di una chiesa ordinaria, ma volevano la maggiore che fosse in Milano; e questo significa che fossero tanti quanti i cattolici). Ante lucem ibi pedem limine extuli; circumfuso milite, occupatur basilica.

Prodire de Arianis nullus audebat, quia nec quisquam de civibus erat, pauci de familia regia, nonnulli etiam Gothi, quibus, ut olim plaustra sedes erant, ita nunc plaustrum ecclesia est. Quocumque foemina ista (l'imp. Giustina) secum suos omnes coetus vehit.

Tunc ego hunc adorsus sermonem sum: Audisti, fili? librum Job legi, qui solemni munere est decursus et tempore etc.

Urgemur igitur praeceptis regalibus, sed confirmamur scripturae sermonibus. Non mediocris igitur ista tentatio; namque asperiores tentationes has esse cognovimus, quae fiunt per mulieres. Denique per Evam etiam Adam supplantatus est

Quid dicam quod etiam Eliam Jezabel etc.

Mandatur denique: trade basilicam; respondeo: nec mihi fas est tradere, nec tibi accipere, imperator, expedit. Domum privati nullo potes jure temerare, domum Dei existimas auferendam? Allegatur imperatori licere omnia, ipsius esse universa; respondeo: Noli te gravare, imperator, ut putes te in ea, quae divina sunt, imperiale aliquod jus habere. Noli te extollere, sed si vis diutius imperare, esto Deo subditus. Iterum dicitur mandasse imperatorem: Debeo et ego unam basilicam habere; respondi: non tibi licet illam habere; quid tibi cum adultera? Adultera est enim, quae non est legitimo Christi conjugio copulata ...»
(*Epistola sancti Ambrosii ad Marcellinam sororem*).